

Pelhřimovští využívají dovedností členů souboru

Divadelní kroužek DK Pelhřimov za deset let své činnosti postupně nastudoval muzikály Drákula, Hair, Jesus Christ Superstar, zpívané pohádky Mrazík, Kráska a zvíře či Sněhurka. Úspěch ale slavili i se Shakespearovou klasikou – Romeo a Julie či Komedie plná omylů.

Na JID 20 – 06 dnes vystoupí s hrou Sluha dvou pánů od Carla Goldoniho. Pelhřimovský soubor DK se poprvé účastní soutěžní přehlídky. „V Pelhřimově totiž využíváme točnu na scénu, navíc jsme mívali náročné kulisy,“ uvedla režisérka souboru Drahoslava Kolářová.

Ve hře Sluha dvou pánů vystupuje dvanáct účinkujících, soubor využívá i praktických dovedností svých členů. „Takže na scéně je možné vidět kadeřnici, která se hádá s mechanikem, vystupuje tam truhlář nebo operátorka oděvní výroby,“ prozrazuje režisérka.

-pch-

Novináři vystupovali na scéně

Ve včerejších hrách důležitou roli měla i média. A tak jsme mohli ze zákulisí, kde tvoříme Festivalové noviny, porovnávat, jak si vedou herci v rolích novinářů.

Investigativního reportéra Erika v Houbách si zahrál student jihlavského gymnázia Jan Čermák. „Novináře bych dělat nechtěl. Myslím, že by mě to nebavilo,“ uvedl.

A jak je na tom jihlavská gymnazistka Andrea Šárová, která ve Farmě zvířat upoutala komentáři živých vstupů a která má zkušenosti s prací v Rádiu Vysočina? „Ale já tam vypomáhám jen brigádně jako hosteska. Zkušenosti s vystupováním jsem spíš získala v lidušce,“ řekla.

-moto, pch-

KRABOXICE NÁZORŮ - IDEA

V předšálí Divadla Na Kopečku bude v průběhu festivalu krabice polepená logy festivalu. Máte možnost do ní vřadit vaše podnětné nápady, připomínky.

Zároveň vás prosíme o odpověď na anketní otázku dne: **Jak je podle vás důležité propojení technického týmu divadelního souboru s herci?** Jak početný máte technický tým? Zapojujete ho i do menších hereckých partů?

Festivalové noviny JID 20 – 06 pátečník 17.3. redakční team: editoři – Jiří Marek, Robin Obůrka, Petr Sedlák, redaktori – Petra Fudlová, Žaneta Hávoval, Martina Holubová, Markéta Hronová, Petra Chvátalová, Martina Kotenová, Ladislav Palán, Aneta Pavličková, Martin Sita, Monika Toužínová, Sylva Vachovcová.
Kontakt: www.gymnazium.ji.cz, www.jid.nazory.cz

Festivalové noviny

JID 20 - 06

pátečník 17.3. 2006

Jakub Škrdla organizuje oči ve festivalovém průvodu

Jan Brychta uvádí jedno ze čtvrtěních představení

Festival se rozjel

Nový ročník divadelního festivalu JID 20 – 06 zvedl včera krátce po deváté hodině svou oponu. Jako první vystoupil divadelní spolek Spoušť s dramatisací knihy George Orwella Farma zvířat. Sál se plnil se stejnou jistotou jako hladina nervozity v těle herců a organizátorů.

Poslední okamžiky před zahájením festivalu provázely obavy z nedostatku času pro přípravu a organizaci.

Úvodního slova se ujal student Gymnázia Jihlava Honza Brychta, který zároveň představil maskota – festivalového anděla strážného, Jiřího Pavlištu.

Představení se těšila velkému diváckému ohlasu. První hra byla beznadějně vyprodaná – porota si neměla kam sednout. Průběh prvního dne obstaraly veskrze jihlavské soubory – gymplácké Spoušť, Hobit s autorskou hrou Houby, a dvojice studentů grafické školy říkající si Paruka nakřivo s představením Buzzy, máme problém...

Odpolední program festivalu se odvíjel v kavárnách Etage a Nocturno, kde diváky potěšili svou produkcí Jakub Škrdla se scénkou jednoho muže Mystériem světa, respektive člen Draga bandy s bubenickou dílnou. Večerní náplň se vrátila zpět „na Kopeček“. Po slavnostním zahájení festivalu vystoupili studenti DAMU s hrou –svach, mas-

téma:

Podle čeho si vybírat divadelní představení?

Co vás nejspíše přesvědčí, abyste na hru zašli? Zaujme vás jako první obsazení, žánr, téma nebo autor předlohy?

Tato kritéria mohou mít velký vliv na úspěch či neúspěch divadelní hry. Ne vždy se musí stavět na notiricky známé předloze. Hlavně musí hraní bavit. Důkazem toho je loňský ročník festivalu, kdy divácky nejúspěšnějším souborem byli Momentálně odvážní, kteří zvolili krátké, vystižné a zábavné téma parodující monopolní amerikanismus 'Jak se dělají peníze' od W. Saroyana.

Zeptali jsme se vás, účastníků festivalu, co vás dokáže přesvědčit, abyste přidělali práci paní pokladní, trhačům lístků, paní uklízečce... zkrátka abyste na pár desítek minut obsadili jedno z čalouněných sedadel v hledišti.

Například profesorka jihlavského gymnázia Dagmar Šmidová zdůraznila, že volba nemusí být vždy jednoznačná. Ona sama dává přednost klasice, ale nejvíce jí osloví zajímavé téma, byť zpracované méně známým tvůrcem. Ráda se podívá i na nově zpracovanou hru. Poukazuje však i na problém příliš násilné aktualizace. „Nemám ráda, když se Shakespeare převádí do současnosti, patří prostě do své doby.“ Mezi její oblíbené žánry patří jak komedie, tak tragédie.

To je společné i většině zbylých dotázaných. Každý převážně vybírá podle momentální nálady. Potvrdila to i členka souboru Spoušť Marie Kodetová, představitelka vepřika Pištika ve hře Farma zvířat: „Když si chci zabrečet, jdu na tragédii.“

Co se týče autora, volíte raději jistotu, klasická díla, která znáte ze školy. Studentky SOŠ sociální v Jihlavě nám naopak prozradily, že do divadla nechodí moc často, jedině tak se školou. A co by je přesvědčilo? Kdyby měly čas, peníze a kdyby je hra nějak zaujala.

Další možností, jak přitáhnout diváky je herecké obsazení. To potvrdila Jolana Sedláčková.

Někteří si oblíbí určitou divadelní scénu. „Rád se vracím do brněnského divadla Husa na provázku. V Praze mám rád Divadlo v Dlouhé,“ uvedl Jiří Marek.

-hrom, pfuj, hm-

z pátečního programu:

Sociální momentek vsází na pohádkový příběh

Pouze dívky tvoří soubor Sociální momentek, který na Střední odborné škole sociální působí pod vedením paní učitelky Pavly Rokosové. Soubor se skládá z osmi hereček, pěveckého sboru a technických pomocníků.

Pro nastudování premiérové hry si Sociální momentek vybral pohádku. Autory předlohy - knihy Strašidlo Bublifuk - jsou Vlastimil Novák a Stanislav Oubram. Příběh vypráví o líném, prolhaném princí Vladimíru II. Jeho královská matka se jej rozhodne oženit, avšak námluvy překazí strašidlo Bublifuk. Obě princezny Fistulka a Meduňka i celé služebnictvo utečou před neposedným bubákem ze zámku. Ale jako ve správné pohádce se objeví statečná Maruška, která prince napraví k lepšímu a pomocí kouzelné květiny Prubínku promění Bublifuka.... Takže nakonec se bude slavit svatba, a možná ne jen jedna....

Hra měla premiéru již před Vánoci jakožto představení pro školy v Divadle Na Kopečku, při příležitosti 15. výročí SOŠ sociální.

Na festivalu JID 20 – 06 dívky vystoupí s devadesátiminutovou hrou Strašidlo Bublifuk podruhé. Představení doplňuje písničkami pětičlenný pěvecký sbor, který si k původním melodiím přidal typické pohádkové texty.

Improvizaci se členky Sociálního momentku nebrání: „Když třeba strašidlo přilétá, tak zlomí kostě - to v původním scénáři nebylo, ovšem při představení se to tak semlelo a už jsme to tak nechaly.“ Těšit se prý můžeme i na scénu se zkaženými vajíčky....

-pfuj-

Obludárium slibuje překvapení

Představení Svatebčané na Eifelce uvede divadelní soubor Obludárium z Nového Města na Moravě. Devítičlennou dívčí skupinu koordinuje svými zkušenostmi Klára Dvořáková, která v Brně studuje vysokou školu se zaměřením na divadlo.

Soubor funguje při novoměstské ZUŠ tři roky a každoročně obohacuje repertoár o nově nastudovanou inscenaci.

Hru Jeana Cocteau Svatebčané na Eifelce soubor zkouší od listopadu. A o čem pětáctřicetiminutové představení je? „O snech, o hraní si, o radosti, o překvapeních,“ říká vedoucí souboru. Ztvárnění se pevně drží libreta, které pro švédské balety napsal v Paříži v 30. letech 19. stol. všestranně nadaný umělec Jean Cocteau.

DS Obludárium prý ceny neočekává, ale i přesto členky věří, že si snad odvezou mnohé nové zkušenosti, poznatky, názory a zhodnocení jiných. A těší se také na vystoupení dalších souborů na festivalu.

-hom-

Hlavní slovo v porotě měl Christov

Netradičně až po skončení všech tří čtvrtěních představení následoval ve Violece přibližně hodinový rozbor jednotlivých vystoupení. Hodnocení tříčlenné poroty s napětím očekávali především účinkující ze souborů Spoušť, Hobit a Paruky nakřivo. Naslouchali ovšem i členové dalších účastníků festivalu.

V čele seděli tři porotci, kteří v neděli rozhodnou o postupujících z JID 20 – 06 na národní přehlídky.

Diskusi vedl teoretik a kritik, učitel na pražském DAMU a na Filosofické fakultě v Brně Petr Christov. Po jeho levém boku seděl dramaturg a režisér na volné noze Jaroslav Stuchlík, který hodnotí především z praktického pohledu, a napravo byl Michal Junášek, režisér v Horáckém divadle zabývající se spíše teoretickou stránkou.

Mimo herců a účastníků tří předvedených her, na jejichž obličejích bylo patrné mírné napětí a zvědavost, přišlo i poměrně mnoho diváků. Porota, která se v názorech převážně shodovala („Líp bych to neřekl. Nemám co dodat,“ přitakal Junášek pohledu Christova.), nejdříve shrnula celý děj každého vystoupení, pak se jednotlivě vyjadřovali a prozrazovali svoje pozitivní i negativní názory.

Porotci se vypyтали autora hry Houby, jak tvořil text. Ocenili i jeho herecky výkon.

S napětím očekávali hodnocení členové Paruky nakřivo. Přiznali, že nečekali diváckou přízeň. A tak je překvapilo i kladné hodnocení poroty. „To je divadlo,“ chválil Christov. Líbila se mu sehranost tandemu.

Petr Christov zdůraznil, že porota pouze chce upozornit na chyby, ale rozhodně nemá v úmyslu říkat, jak soubory mají hrát. Porotci se zajímali o pohledy diváků. „Řekněte svůj názor. Vy máte strach, že přijde Napoleon z Farmy zvířat a odvede vás? To se nemusíte bát, ten už tady není,“ vtipně reagoval Christov na uvedenou hru Farma zvířat. Přihlízející si mohli připadat jako v aukční síni. „Poprvé, podruhé, potřetí,“ ukončil rázně poslední možnost přihlásit se do diskuse Christov.

Diváci a účinkující s některými názory kritické trojice, vytykající například špatnou výslovnost, rychlý spád děje nebo příliš postav na jevišti, úplně nesouhlasili.

Dnešní rozbor poroty by měly následovat bezprostředně po každém představení.

-apa, žah, lap-

Spoušť zaplavila televizní vysílání animalismem

Spoušť – Farma zvířat, předloha : George Orwel, scénář: kolektivně, režie: Ivana Fexová, Hudba a zvuk: Přemysl Hrubý, herecké obsazení: Kanec Napoleon – Jarda Plavec, prase Kuliš – Veronika Pavlíková, Prase Pištík – Marie Kodetová, moderátor, podsvinče, kočka – Andrea Šárová, pan Jones, psycholožka, ovce – Martina Vostalová, kůň Boxer Antonín Baloun, a spousta dalších, délka: 70 minut.

Farma zvířat je jakýmsi symbolem pro stát. Místo, kde je zprvu postava svobodná, ale pomalu se stává vězněm. Původně dobrá myšlenka se proměňuje ve zlo na zvířatech, která svou nevědomostí a zaslepeností nejsou schopna se sama bránit. Pro svou jednoduchost se řídí snadným heslem: „Čtyři nohy dobré, dvě špatné!“ Písní „Zvířata Anglie“ (Já jsem zvíře, ty jsi zvíře, my jsme všichni zvířata...) a sedmerem překázání je položen základní kámen tzv. animalismu. Správy farmy se ujmou prasata. Ta postupně začnou zneužívat vše ve svůj prospěch a zvířatům pomalu dochází, že jsou zneužívána.

Autoři scénáře zřehlednili vystoupení částmi, jež byly odděleny jednotlivými televizními přenosy a díky nimž hru převedli do dnešní doby v moderním pojetí.

Ač podium bylo plné herců, hra až překvapivě nebyla zmatená, naopak velmi dobře propracovaná. Malé nedostatky se objevily u televizní hlasatelky (Klára Dáňová), když jí nebylo rozumět či když komolila slova.

U kostýmů bylo jen těžko rozeznatelné, které zvíře je které a ten, kdo nezná příběh, těžko chápe, oč ve skutečnosti jde. Avšak v průběhu děje se každý zorientoval. Tyto drobnosti přebýla svou dramatickostí a zábavností „bitva u kravína“, kdy televizní vysílání se prolínalo se šrumem bitvy, vtipná aluze na úryvek písničky Hany Zagorové (Je nezbytné, aby nebe bylo blankytné,...), zapojení diváků do hry či záměrné záměny ženské role za mužskou a naopak.

Vše je ukončeno rychlým a rázným finišem, jež je doplněn drsnou hudbou od Rammsteinů, kde vůdčí prasata zamordují zbytek svých poddaných. Tento konec je v rozporu s knihou, kde se prasata naopak spolčí s lidmi, mně však přišel originální a vybízející ty, co knihu četli, nad tím přemýšlet.

Hra zaujme propracovanou choreografií i vhodně vybraným hudebním doprovodem. Hra s bajkovými rysy je aktuální tím, že paroduje politické události. Svou podstatou předpovídá události několika let dopředu. Spoušť jí rozhodně zaujme divácké obecenstvo.

-svach-

Hodnocení poroty:

- + vtipné pojetí herců
- + dobré zpracování těžkého díla
- omezený prostor kvůli velké kulise obrazovky
- málo rozehrané situace
- symboly zvířátek mohly být nápaditější

Chaos? Ale houby... přece Houby!

Hobit – Houby, scénář: Luboš Brabeneč, hrají: Fernanda (Zuzana Truplová, lord McDonald (Luboš Brabeneč), Jim Carrson (Ladislav Krichťák), Watusi (Vilma Knetlová) a další, 35 minut.

Opona se zvedá a zvuková kulisa napovídá, že se nacházíme kdesi v Africe v 1. polovině 30. století. Seznamujeme se s hlavními postavami: zpočátku naivním Lordem McDonaldem v podání Luboše Brabence (zároveň i autor), jeho společníkem Jimem Carrsonem (Láďa Krichťák), kterému slušila skotská sukně, a s vypočítavou pytláčkou Fernandou (Zuzka Truplová).

Děj, který má poměrně rychlý spád, se točí okolo obchodních machinací s halucinogenními houbami. Velká část vtipů, použitých v této hře, spoléhá na situaci, která někdy ani příliš nesouvisela s hlavním dějem. Na scéně se střídaly tři motivy a divák mnohdy nestačil všechny detaily děje postřehnout.

Herecké výkony jsou velkou předností tohoto souboru. I přes občasný doprovod v podobě hudby a vcelku nedostatečné ozvučení divadla bylo všem aktérům od výrazné Fernandy až po „bodyguardskou gorilu“, kterou hrála nejdobrnější členka souboru (Adélka), dobře rozumět.

Hra je humorná a poměrně povedená i přes několik nejasností ohledně děje.

Hodnocení poroty:

- + herecké výkony
- + recese britského humoru
- + nadsázka, dílčí dobré nápady
- + funkční scéna
- nepřehledný děj a zápletky
- příliš málo prostoru pro mnoho postav
- nesouvislý text

Otázka pro Jima Carrsona alias Láďu Krichťáka, který v Hobitovi působí už 5 let::

Jak jsi sehnal svůj kostým. Tu skotskou čepici a sukni?

No, čepici a sukni mi šila babička a sváteční sako je prostě sváteční sako.

-mar,pch-

Hobit se loučí na konci hry

McDonald vyznává lásku Fernandě

Paruka nakřivo vzlétla nejen na Měsíc...

Paruka na křivo – Buzzy máme problém, autorská hra, herecké obsazení: Jakub Klíma (Neil), Dominik Gajarský (Buzzy), délka: 20 minut

„A jak se vlastně nahoře čůrá?“ zeptal se jeden z dvojice vystupujících na úvod hry Buzzy, máme problém. Celý zbytek inscenace se pak ubíral cestou rozhovoru dvou lidí, o kterých se divák z kontextu dozví, že jsou budoucími prvními lidmi na Měsíci. Ovšem, aby se mohli ve skutečném světě zhostit takového úkolu, museli by být trochu psychicky vyrovnanější, než ze začátku na přeskáčku předvedli. Vytáhli totiž vzájemnou minulost týkající se manželky jednoho z aktérů. Celému představení to ale v důsledku spíše přidalo.

Zpestřujícím přerušením rozhovoru se stal jakýsi návrat obou kosmonautů do dětských let, když si radostně zahráli na válku, při níž se zběsile pohybovali po jevišti kolem lavičky, která byla jediným pevným bodem vystoupení.

Hra byla ztvárněná jako rozhovor ze života, a proto jí scházela nějaký děj, takže se celé představení stalo souhrnem groteskních scének. Dominik Gajarský se však v nich společně s Jakubem Klímou skvěle doplňovali a jeden podporoval druhého ve chvílích improvizace, která do rozhovoru zapadla naprosto přirozeně.

Škoda, že herci sílu, s jakou se aktéři vrhli do předvádění scének, nepřidali i do výraznějšího hlasového projevu. Některé gagy tak zanikly.

-lap-

Hodnocení poroty:

- + Dobře se na jevišti doplňujete.
- + Co jste předvedli, bylo skutečné divadlo.
- Občas nebylo rozumět a slyšet.
- Byla by potřeba lepší technika pohybu po jevišti.

D. Gajarský a J. Klíma alias Neil a Buzzy

Názory diváků:

Leny (studentka) – Představení bylo dobré, dojemné a zábavné. Nevadilo by mi, kdyby bylo delší, ale i takhle to stačilo. Ten herec vlevo někdy neudržel kamennou tvář při vtipných scénách.